

Vården för missbrukare behövs men bör utformas gemensamt

Vi i Svenska Narkomanvårdsförbundet (SNVF) håller med statens utredare Gerhard Larsson om att den Svenska missbruksvården bör erbjuda den enskilde missbrukaren riktig vård och behandling. Det gäller såväl den som har ett beroende av alkohol som narkotika. Att narkotikamissbruket har ökat med 15% de senaste 10 åren är allvarligt, särskilt då läkarna i missbruksvården idag erbjuder allt fler riktigt unga missbrukare läkemedelsassisterad underhållsbehandling i form av Suboxone/ Subutex. De senaste åren har vi socialarbetare uppmärksammat att allt fler unga fastnar i ett missbruk av Subutex, där inkörsporten till opiater/opioider varit just medicinen Subutex som i många städer läcker ut från underhållsbehandlingsprogrammen. Detta är oroande!

Den medicinska kunskapen i missbruksvården ligger långt fram och stöds av forskning. Många är hjälpta av mediciner men långt ifrån alla. Drogmissbruket i Sverige ser lite annorlunda ut jämfört med många andra länder, Gerhard Larsson jämfört oss med våra grannländer, men vi har inte samma utbredning av heroinmissbruket som Danmark och Norge, amfetaminet är mer utbrett i Sverige och i stora delar av landet det dominerande preparatet tillsammans med cannabis. Två droger som underhållsbehandling med Subutex/Subuxone inte är lämpat för.

Det finns som Gerhard Larsson skriver, mediciner som är verksamma mot beroendeproblem av andra preparat, mediciner som inte är så frekvent föreskrivna, av skäl som kanske behöver utredas mer? Vi har i Sverige också stora problem med blandmissbruk, d.v.s. narkotiska preparat, illegala som legala (lugnande och smärtstillande mediciner) i kombination med alkohol. Här finns också mycket att göra och medicinsk behandling att erbjuda som stöd, det bör också påpekas att det rekommenderas att dessa mediciner bör kombineras med psykosocial behandling för att maximal effekt i behandlingen skall nås.

Att vara socialarbetare och jobba med människor med missbruk/beroendeproblematik innebär bland annat att vi skall samverka med andra omkring den enskilda, att "dra åt samma håll", då är det viktigt att vi alla är överens om vad för slags behandling och insatser som är verksamt, med eller utan medicinskt stöd. Där vill vi påminna Gerhard Larsson om att det i Sverige finns en lång tradition och erfarenhet av medicinfria behandlingar som är väl fungerande och som många människor med beroendeproblem önskar ta del av i första hand.

Vi vill i SNVF också ställa frågan om det är rimligt att kommunerna tvingas stå för de höga kostnaderna för LVM-vården som det är idag.

I kommuner kan det få stora konsekvenser som handlar om att vård och behandlingsutbudet för den enskilde får stryka på foten. Det preventiva arbetet bortprioriteras och satsningen på stödinsatser riskerar att gå helt förlorat. Inför att Gerhard Larsson delger slutversionen av sitt arbete för riksdagen önskar vi att det fördes en diskussion om vem som ska stå för LVM kostnaderna i framtiden. Vi aktiva socialarbetare i SNVF tycker att staten borde stå för den kostnaden precis som den står för ansvaret för behandlingen på SIS-institutionerna. Annars riskerar övertrasserade budgetar och enskilda individers öde hamna i obefintligheten. Vi har tillräckligt av den varan i vårt samhälle redan.

Styrelsen i SNVF